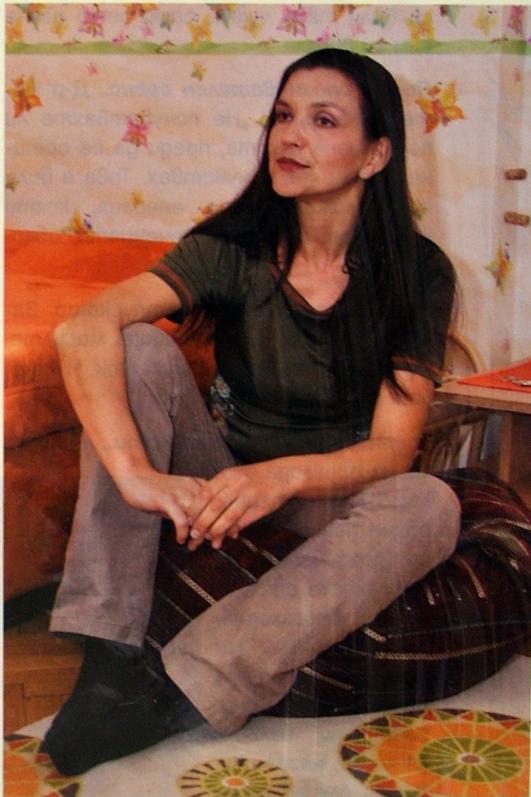

Писмо до моето неродено дете

Дори и в корема ти, то има какво да ти каже, замова е редно да му отговориш и ти, казва Росица Божкова-Пурна

Умее да разказва приказки и така постепенно е пребърнала в приказка и собствения си живот. *Рада*, първата ѝ дъщеря слага началото през 2001 г. После се появява *Раяна* – годината е Вече 2006-а, а след още две и *Авенир*. Имената бързо могат да бъдат обяснени, ако надникнете в семейния албум в... джесема. Най-красивите кадри в него са от традиционната церемония с Ведически принос с Румен – разбира се, в Индия. Съпругът ѝ е Верен помощник за всичко – гори и в раждането на най-малкото им дете. Случило се въкъщи – можете да го наречете домашно, неасистирано или пък... естествено раждане.

Друго важно раждане е на пея от най-близките дървета в големия парк близо до Руското посолство в София – Вървейки по „Жолио Кюри“, стигаме не само до гората, но и до... „Янтра“. От тази точка се разгръща всичко, разяснява ми завладяващо самата Пурна, когато я моля да ми обясни името на своето йога студио. Янтра слага началото на Вселената, но ако се възледаме в индивидуалната си съдба, тя слага и нашето начало – това е точката, от която започваме да съществуваме, макар и да сме още невидими. Невидими, но с чувства и... история; със семива и собствена биография. Именно тази биография – на неродените деца, умее да

разказва Роси като приказка. И не само да разказва, но и да учи другите как да се вслушват в невидимото и да различават в него желания и емоции. А после да посрещнат и на бял свят по един достоен начин човека.

– Разкажи ни началото на тази история...

– Началото на историята беше, когато забременях за пръв път. Тогава практикувах йога и някои други неща и видях, че има полза от тях както за бременността, така и за раждането. Така се появи интересът ми към **пренаталното възпитание**, какво означава то и съответно, как влияят практиките върху бъдещия характер на детето.

– Откъде разбра за този метод?

– От книга на Михаил Иванов Омраам. Започнах да наблюдавам по- внимателно себе си и да работя над нещата. И когато след това забременях за втори път, рещих да споделя това с други жени. Нямаше такива курсове в София и рещих сама да си направя, защото е по-различно, когато има група и съзнателно се работи по темата. Така че започнах съзнателно с второто си дете. Тогава много навлязох в дълбочина за раждането като естествен процес. Доста добре се подгответих за раждането, но едва третия път се осмелихме да го направим въкъщи, за да видим всички тези неща истински ли са, как се случват, тъй като при второто ми раждане в болницата много от нещата не бяха приложени поради специфичните условия. Така че третото раждане си го направихме с мъжа ми сами въкъщи...

– Имаше ли никакви пречки?

– Не, нямаше никакви пречки, беше най-бързото и най-сполучливото, без никакви разкъсвания и други неща, както се случва в болницата...

– А от страна на институции?...

– Не, оправихме се... Все още има начини, особено когато всичко е минало благополучно, защото иначе... Раждането въкъщи ми дава госта и като опитност, сега курсът, който провеждам, е като тренинг – на основата на йога е, но съм вложила още много неща. А междувременно завър-

„В „Янтра“ сме заложили възможността човек да се вгледа в собствените си желания, в желанията на душата си, да ѝ обрне внимание. И да започне да я проявява, да я материализира.

Защото душата си е направила тялото и тя иска конкретна проява.“

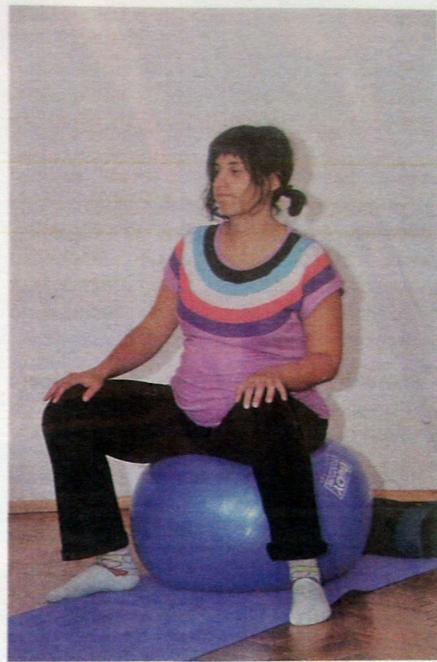

ших психология и дипломната ми работа беше точно за пренаталното възпитание и пренаталните опитности. Как се отразява родовата травма върху детето и психология на раждащата жена. Така че влязох напълно в този клон, въпреки че не съм си представяла едно време, че точно с това ще се занимавам...

– Какво си представяше?...

– Не съм искала да имам деца, да имам семейство, особено пък три... Но това е положението! Наскоро си гледах един вижън борд „Картата на съкровищата“, който съм си направила 2000 г. и там открих три щъркела и три малки пиленца... Значи има някаква подсъзнателна програма, която съм следвала, а може би съм си я задала никога и тя се е реализирала.

– Спомена ми, че 80% от хората, които изврат сега в стъдиоото, не са имали контакт с йога. Как реагират, когато разказваш за своя опит с трите деца, за

това, че си родила въкъщи също?...

– Аз не разказвам много. В интернет има достащично за четене. Който се интересува, чете, а който се впечатли, ми задава въпроси. Забелязвам невероятна промяна в тези жени. В началото и особено при първата ни среща повечето не са ходили никога на йога и са много напрежнати, като на тръни: „Какво ще стане? Какво ще се случи тук?“ Усеща се сериозно напрежение в залата. Но на втория или третия път започват да се отпускат, след което стават много леки, започва да им е приятно, защото това е време, което те посвещават на себе, на бързата си с детето – нещо, което нямам шанс да направят иначе. А по време на бременността е много важно да има такова време, отделено за общуване между майката и детето. Има много интересни сведения, които показват, че децата, на които не им е било говорено и жената не се е съврзала с тях – просто коремът

расте и хоп, бебето се появява едн ден, имат много по-слаба връзка с майка си и им липсва емоционално общуване. Има значение това и виждам колко им е нужно на жените едно подобно място. Михаил Иванов най-много ме впечатли с мисълта си, че не е нужно държавата да дава толкова пари, за да затвори и училища, при положение че може да прави специални домове за бременните жени, които те да ходят да слушат лекции, да се занимават с музика и изкуство, да облагородяват душата на детето още преди то да се роди, защото според тези учения, най-много за детето може да свърши майката, покато е още бременна. След това вече имаме формиране на съществото по един или друг начин, знаете, че всяко дете си избира с особеностите... А те се изграждат от четири фактора според Begume. Първото е кармата от миналия живот; след това избира съзнанието на майката и бащата по време на зачатието; третото – това са вибрациите, които плодът получава в

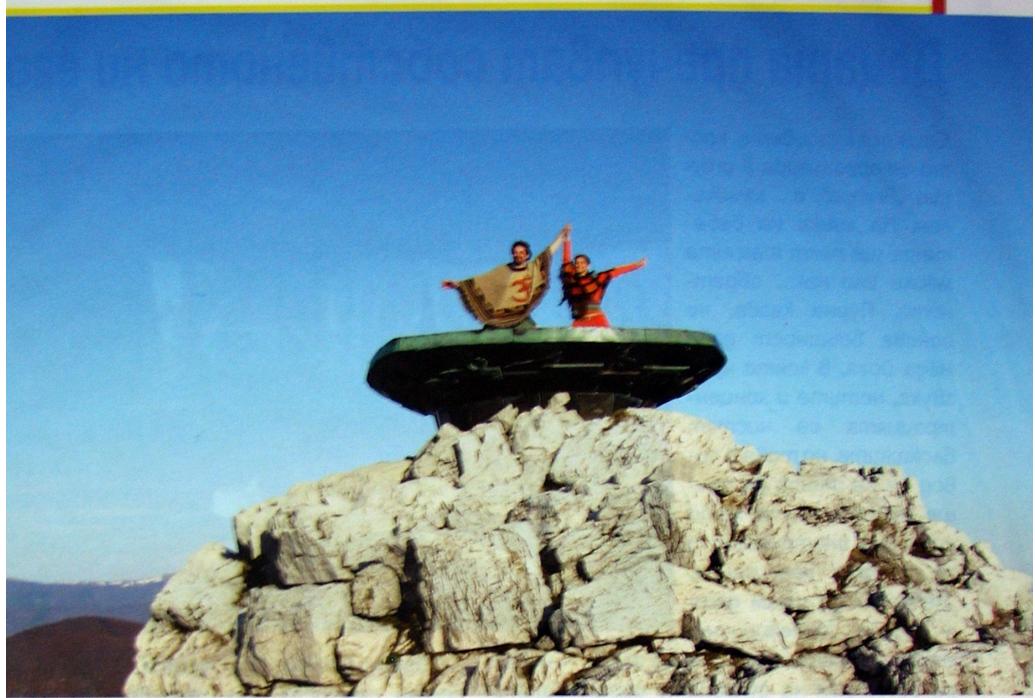
утробата; и четвъртото, миналите самскари от предишните прераждания. Между другото тук в курса не се оставям само на физическата страна на нещата, има доста интересни домашни, карам ги да пишат писмо до детето или пък да си мислят за качествата, с които желаят да го дарят. След това ми казват: „А да знаеш, точно такова е, каквото си го поръчах...“ Някои стигат дори до интересни физически подробности. Брус Липтън има много интересни тези за въздействието на майката върху детето...

– Кое от тези четири неща формират най-много детето? На кое можем да окажем влияние ние самите?

– На съзнанието по време на зачатието. В Индия например тези, които спазват традициите, в определен ден след като се омъжат – изчислява го астролог, правят съответните сагхани, индуцира се суша. В нашето общество не се обръща внимание на зачатието... А за начина на

Рада е първото дете на Роси и Румен. „Обичам в имената, които избирам, да се преплита ведическият с нашия смисъл на думите“, казва Пурна.

Да си щастлив в Индия е толкова... освобождавашо.

раждане колко критика може да отнесем, просто не е истина! А е Важно, Важно е как се появява човекът, как се посреща, с какви думи... Защото той очаква да чуе кой е и каква е мисията му... На преживяванията в утробата и по време на раждане може да се повлияе съзнателно. Другите неща вече душата си ги слободява.

– Каква е най-голямата грешка, която допускаме?

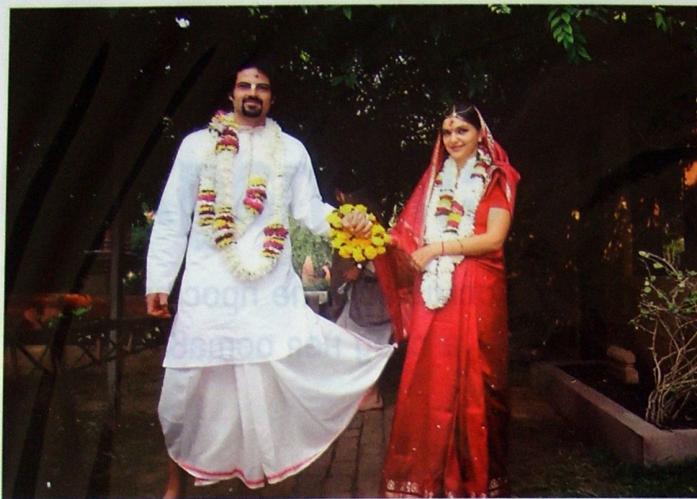
– Зачатието и бременността са си лични неща. Може би трябва да се даде възможност на бременната жена да е по-информирана за това какво се случва, какво преживява. Да се дава възможност на бременните да посещават специални консултации, които да нямат нищо общо с това, което в момента се прави, защото женската консултация какво е?... Жената отива, бълскат я със страхове – тези изследвания, онези изследвания... Мерят я – колко кила, колко сантиметра... И това е

консултацията! Тя винаги си тръгва с някаква гоза страх. Даже много често бременнонни изват след подобна консултация целите скованi: „Ох, ами сега какво да правя, изследването ми не е нормално...“ И вече си представят някакво изродче, което носят вътре в себе си... За раждането Мишел Оден – един от лидерите в тази област, казва: „След сто години ще се счита за престъпление това, което се върши в момента в болниците.“ Защото там има индуциране на раждането, насилие в голяма степен и т.н.

– Каза, че пишат и домашно бременност жени. Каква програма си им съставила тук в студиото, на какво ги учиш?

– Първо, да си направят личното утвърждение, препограмиране, защото много от тях не са и чували, че могат да се препограмират, да си зададат някакъв друг вътрешен диалог в главата. Особено по време на бременност се отключ-

Ведическата сватба на Роси и Румен в Индия – за разлика от нашите традиции, в бяло е... младоженецът.

Вам много често депресивни състояния и други такива неща – когато например в семейството си жената е имала някакви трайни преминавания. С това започваме... После ги карам да си мислят за качествата, които биха желали да предлагат на семето. Всеки път в нашата практика имаме такъв вид визуализация – видишват и изживяват вибрациите на съответното качество и ги насочват към околоподните Боги, защото както знаем, Богата има памет. После пишем писмо до семето, за да видим какви са концептите на душата на майката, които тя иска да реализира чрез семето. Пишем и писмо до майката – много често има неизказанни неща между самата бременнона жена и майка ѝ. А е важно тя да има подкрепа от предците по женска линия. Курсът включва 12 посещения, в практическите също имат теория, но ги вижда по чакрите, защото всяка една чакра си има съответното качество – страха, вината и т.н. По този начин ги превеждам през цялостното понятие за развитието на човека. Минават лекции за пренаталното възпитание и за раждането, като ги запознавам с това какво представлява самият процес, какви еману има и какво е благоприятно да се прави по време на тези еману. Това,

което препоръчвам, е участие на партньора по време на раждане, защото тои може много да помогне. Правим и йога за двама с оглед на това да се подгответи и мъжът, да знае какво да прави...

– Включват ли се мъжете?

– Включват се, да – след лекция много от тях излизат ентузиазирани. Домогава са били негативно настроени, но виждат, че е по-добре да бъдат с жена си в този момент, макар че всички действат с момото: „Ами ако на него му стане лошо...“ А в нашите болници присъствието на баятата се тласка от 200 до 500 лв. Не разбирам калциите ли струват толкова, реално какъв е разходът на болницата?... Това за мене също е много голяма грешка в общественото мислене, защото се приема за нормално, но това не е нормално – както и цените за раждането, но това вече е отдална тема...

Пренатално интервю: **Краси Проданов**

Снимки: **Деница Дабижева и архив на**

Арт йога студио „Янтра“

Повече за курсовете на Росица

Божкова-Пурна прочетете на

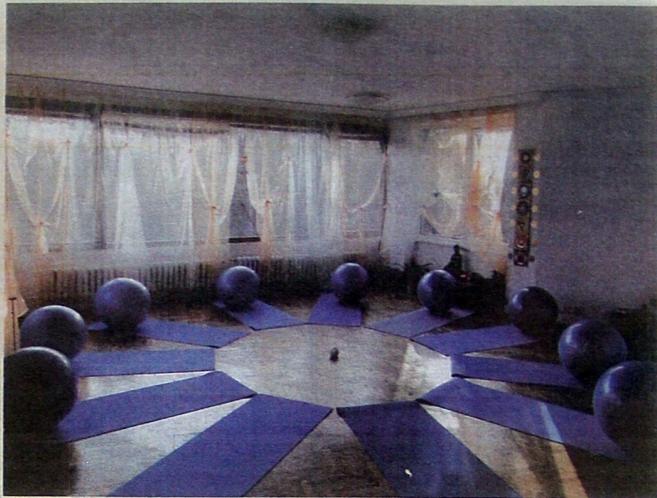
<http://yantra.natalyoga.net>

Децата пречуваат собственото ни его

Един от курсовете, който се организира в студио „Янтра“, е... музикален. На езика на бебетата ще пеят тяхните майки или пък... обратното. Пурна казва, че основа Всъщност дава Naga йога, в която чрез звука, нотите и концентрацията се чистят блокажите, но това е повод да се опита да опишем новороденото като един вид инструмент и за нашата реализация.

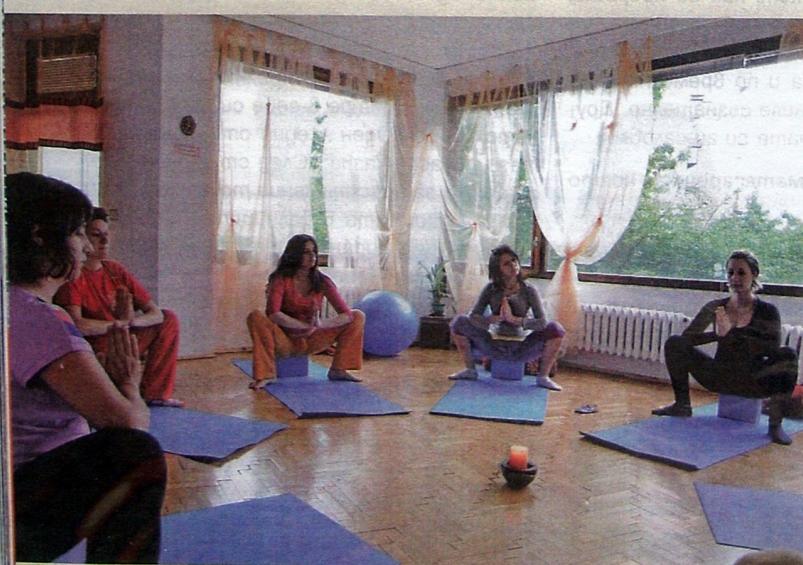
„Не исках да имам деца – казва категорично,

макар че клатим невярващи глави, – исках да се отдам на духовното израстване и себеусъвършенстване. Обаче започнах да забелязвам, че има някои неща в него, които не могат да бъдат преувеличени по друг начин. Трябва да поставиш някого drugiso

на първо място. В момента, в който се получи семейството, започват да излизат истинските неща, върху които трябва да се работи. Иначе живеем в някаква духовна заблуда или заблуда за духовност. Бебетата са сериозна практика!

Източник: www.yogastudio.com

Имам дълбок респект към новородени-те, защото те изват с чист потенциал. Това са хората на бъдещето – за тях, ако можем да направим нещо, ще бъде чудесно!